

Hoe God zonde vergeeft

Of: Dawkins' dilemma

door Russell M. Grigg, M.Sc. (Hons), <http://creation.com/dawkins-dilemma>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

In *The God Delusion*, vraagt auteur Richard Dawkins zich af: “Als God onze zonden zou willen vergeven, waarom ze dan niet gewoon vergeven, zonder zichzelf te laten martelen en terechtstellen als betaling ...?” [1]

Het antwoord hangt af van drie dingen: Wat is zonde? Waarom staat God ze tegen? Hoe kan God ze rechtens vergeven?

Noot: Dawkins begint met het axioma [2] dat God niet bestaat. Wij zullen beginnen met het axioma dat God wel bestaat en dat de Bijbel Zijn geschreven Woord is.

1. Wat is zonde?

Toen God Adam en Eva schiep, maakte Hij menselijke wezens die niet enkel afhankelijk waren van Hem voor hun bestaan en leven, maar die ook bestemd waren om een relatie met Hem te genieten en te delen in Zijn leven en liefde. Zonde is in wezen het verlangen van de mens om vrij te zijn van afhankelijkheid van God, en sowieso van enige relatie met God.[3]

Toen Satan [4] Eva verleidde om God ongehoorzaam te zijn, gebruikte hij als ‘lokaas’ de bewering: “Gij zult als God zijn”. [5] Dus, toen Adam en Eva van de vrucht aten die God hen had verboden, trotseerden zij God, verwierpen Zijn gezag over hen, en verhieven hun eigen wil boven Gods wil.

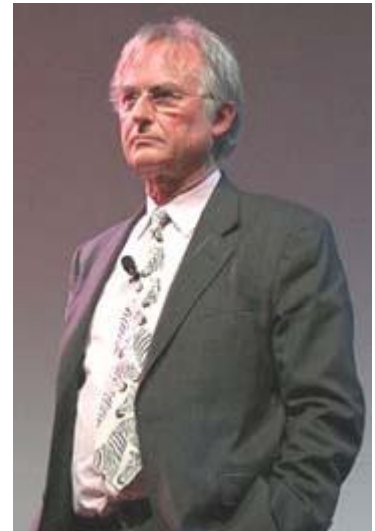
Zonde verwijst niet allereerst naar geïsoleerde *dad*en (zonden), want deze zijn enkel de uitwerking van de menselijke eigenwil. Zonde verwijst allereerst naar de rebellie van mannen en vrouwen *tegen* God, en dat kan variëren van achteloze onverschilligheid tot de vastbesloten vijandschap, waarvan Dawkins' houding een extreem voorbeeld is. Vermits zonde wordt gedefinieerd door deze oppositie tegen God en Zijn standaarden, zou het concept van zonde zonder betekenis zijn indien God niet zou bestaan.

2. Waarom staat God zonde tegen?

De Schepper God van de Bijbel (*Elohim* in Genesis 1) is de grote “Ik Ben Die Ik Ben” (Exodus 3:14)¹, Die beweert de Ene en Enige heilige, ware en liefhebbende God te zijn, Wiens Woord en gezag absoluut bindend zijn voor ons. Vergelijk: “Ik ben de HEERE [*Jahweh*], uw God ... U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben” (Exodus 20:2, 3).

Zonde is een aanval op het ‘God-zijn’ van God

Zonde staat Gods heiligheid tegen, wijst Zijn gezag af, en verwerpt Zijn zichzelf-gevende liefde. God blijft God wat er ook gebeurt, en daarom moet Hij door zijn God-zijn, d.w.z. in zijn eeuwige wil als God om te zijn wie Hij is, altijd zonde tegenstaan, wat er ook gebeurt. Als Hij dat niet consistent zou doen, zou Hij niet God zijn, en dan zou er geen ultiem verschil zijn tussen Gods wil en

Richard Dawkins

¹ En *Jahweh* (JHWH) vanaf Genesis 2.

de wil van de zondaar, of tussen goed en kwaad. Vandaar dat zonde Gods “vloek” verdient (Genesis 3:14-19) en ook Zijn toorn.

Gods toorn

Gods toorn is niet geprikkeldheid of irritatie, maar het is Zijn heilige woede tegen ’s mensen goddeloosheid, ongerechtigheid en afwijzing van de waarheid over Hem (Romeinen 1:18). Het is een maatstaf van de ernst van zonde. Aangezien zonde Gods oneindige heiligheid tegenstaat vereist Gods volmaakte gerechtigheid de uitoefening van Zijn heilige toorn. Anders zou Hij ophouden God te zijn.

Er is niets onbeduidends aan zonde

Wanneer we zonde zien als een opzettelijke rebellie tegen een oneindig heilige en liefhebbende God dan is het vanzelfsprekend dat God niet “zomaar vergeven” kan, zoals Dawkins naïef oppert. Zonde is niet louter een kwestie van dingen die we gedaan hebben, maar van wat wij zijn in onze attitude jegens God in het licht van Zijn volmaakte heiligheid, d.w.z. onze polarisatie tegen Hem. Dawkins’ “afwuiven van vergiffenis” impliceert dat dit alles zo onbeduidend is dat het eigenlijk niet echt wat uitmaakt. Zo’n onverschilligheid van Gods zijde zou ons enkel aanmoedigen om door te gaan in onze rebellie tegen God, overtuigd zijnde dat we ongestraft zo kunnen doen.

Eén resultaat van de zonde van het eerste mensenpaar was dat zij nakomelingen voortbrachten met een geneigdheid tot zonde. Wij zijn allen geboren met een zondige natuur - dus zonde behoort onherroepelijk tot de natuur van de mensheid (Romeinen 5:12).[6] En zolang we in deze toestand verkeren, kan God niemand van ons toelaten in Zijn tegenwoordigheid, los van oordeel.

3. Hoe kan God rechtens zonde vergeven?

Christus de Zoon van God

Gezien het hele menselijke ras onder Gods veroordeling ligt, kunnen wij geen verzoening initiëren; ze moet van God komen. En, in Zijn liefde voor ons en in Zijn genade, heeft Hij precies dat gedaan. Zijn plan om ons te verlossen bracht met zich mee dat God Zelf, in de persoon van Zijn Zoon, de Heer Jezus Christus,[7] de mensheid binnenkwam om ons te verlossen van onze gevangenschap aan de zonde.

De goddelijkheid van Jezus Christus is essentieel voor onze redding, want tenzij redding een handeling van God is, is ze waardeloos. Bovendien moet onze Verlosser tenvolle God zijn om Gods onmetelijke toorn te doorstaan. Louter een schepsel zou ze niet kunnen doorstaan, en de dood van ieder ander zou geen verlossende waarde hebben. Als Jezus niet God is, dan is er geen Evangelie.

Christus onze plaatsvervanger

Ook moest Christus “een van ons” zijn - volledig mens, maar zonder zonde, een afstammeling van de eerste Adam (Genesis 3:20) via Maria; vandaar dat Hij genoemd werd: “de laatste Adam” (1 Korinthiërs 15:45). Dus, bovenop Zijn ware goddelijkheid, is Hij een bloedverwant van elke mens die ooit leefde (en zo gekwalificeerd om de Verlosser te zijn waarvan geprofeteerd werd in Jesaja 59:20). Wegens Zijn leven van volmaakte heiligheid en gehoorzaamheid aan God waarbij de zonde geen macht over Hem had, was Hij uniek gekwalificeerd om de plaatsvervanger (substituut) van de hele mensheid te zijn. Hij is niet zoals de priesters van Israël die eerst offers moesten brengen voor hun eigen zonden (Hebreeën 7:27).

Deze noodzakelijke dubbele natuur van de Verlosser past helemaal bij 1 Timotheüs 2:5: “Want er is één God. Er is ook één Middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus”. Een effectieve middelaar tussen twee groepen zou ideaal een lid moeten zijn van beide groepen. Jezus is zo’n middelaar, omdat Hij het enige lid is van beide groepen: God en de mensen.

Gods voorziening voor onze redding moest de prijs betalen voor onze overtreding van Zijn heilige wet. Dus Christus, de zondeloze Zoon van God, moest sterven op het kruis als ons substituut (Zijn leven voor dat van ons), om de rechtmatige boete te betalen voor onze zonde.[8] De Zoon van God

nam onze vloek op Zichzelf.[9] Er was geen verzachting van het oordeel mogelijk, omdat zo iets dan zou betekend hebben dat God niet echt zonde tegenstaat, en dat met de zonde niet totaal moest afge-rekend worden. Dus, omdat ons oordeel geheel en al werd afbetaald, kan God *rechtvaardig* verge-ven allen die in berouw en bekering geloof stellen in Christus' zoenoffer [10] en we kunnen dan weten dat wij waarlijk vergiffenis ontvingen.

Verzoening

Verzoening is het goddelijke werk dat zonde bedekt en wegdoet, waardoor dus verzoening wordt gecreëerd tussen God en ons.[11] De Bijbel zegt: "Hierin is de liefde, niet dat wij God lief hebben gekregen, maar dat Hij ons liefhad en Zijn Zoon zond als verzoening voor onze zonden" (1 Johan-nes 4:10). Het Griekse woord dat hier vertaald wordt met "verzoening"² betekent dat, toen de Heer Jezus stierf aan het kruis, *Hij* het middel was waarbij de kostprijs van onze verzoening met God tenvolle uitgeboet werd, en Gods toorn over onze zonden daardoor werd weggedaan³.

Merk op dat de Bijbel niet zegt dat Jezus Zich verzoende met God, of dat Jezus ergens een onwilli-ge God overreedde om ons vergiffenis te schenken. Het was God in Zijn liefde die voorzag in het verzoenende offer, d.w.z. Jezus Zelf is de verzoening voor onze zonden (1 Johannes 2:2). Het is dus God die de daad van verzoening, boetedoening, vergiffenis en verwijdering van zonde uitvoert (vgl. Jesaja 43:11).[12]

Het belang van de Opstanding van Jezus

Het kruis was niet louter een amnestie [13] maar een actie waarmee uitermate afgerekend werd met onze zonden. Tenzij redding Gods heiligheid en gerechtigheid handhaaft, zowel als Zijn liefde en genade, zou ze niet geldig kunnen zijn. Romeinen 3:25 zegt ons: "Dit was om Zijn gerechtigheid te bewijzen ...". Bovendien werd dit door God bekrachtigd door de opstanding van Jezus: "Die om onze overtredingen is overgeleverd, en opgewekt om onze rechtvaardiging" (Romeinen 4:25).

Dawkins vraagt zich af waarom Christus moest sterven. Naast al het bovenstaande is er nog het feit dat Hij de dood kon overwinnen door op te staan uit de doden (alvorens naar de hemel te gaan). Dus, de overwinning/het teniet doen van zonde in de verzoening werd bevestigd door de overwin-ning/het teniet doen van de dood (de consequentie van zonde) in de opstanding van Jezus. Zoals theoloog Thomas Torrance verklaart: "Indien de dood niet feitelijk overwonnen is, heeft de daad van vergiffenis de zonde niet ultiem aangeraakt aan haar wortel en ze ongedaan gemaakt".[14]

Dawkins zou er ook goed aan doen het feit te overdenken dat de Bijbel zegt dat de opstanding van Jezus het bewijs is dat er een Oordeelsdag van de levenden en de doden zal komen, waarbij Christus de rechter zal zijn (Handelingen 17:31; 10:42).[15] En: "Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig le-ven, maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem" (Johannes 3:36).

Referenties

1. Dawkins, R., *The God Delusion*, W.F. Howes edition, Leicester, UK, 2006, p. 373.
2. An axiom is a self-evident principle or one that is accepted as true without proof as the basis for argument.
3. Animals do not sin because they were not created to have a relationship with their Creator, which is a fundamental disconnect between humans and animals.
4. See Grigg, R., [Who was the serpent?](http://creation.com/who-was-the-serpent), *Creation* 13:4, 36–38. creation.com/who-was-the-serpent.
5. Genesis 3:5. The Hebrew word for God used here is *Elohim*, the same word as is used for God the Creator in Gene-sis 1.
6. "[S]in came into the world through one man, and death through sin, and so death spread to all men because all sinned".
7. "Jesus Christ is the full reality of God and the full reality of man in one person, in such a way that his divinity and humanity cannot be divided or separated from one another, but each remain fully what they are without any change

² Dit Griekse woord is *hilasmon*: boetedoening.

³ Of "uitgeboet".

or confusion with the other.” Torrance, T., *Atonement: The person and Work of Christ*, IVP Academic, Illinois, 2009, p. lxxiii.

8. “For Christ also suffered once for sins, the righteous for the unrighteous, that he might bring us to God, being put to death in the flesh but made alive in the spirit” (1 Peter 3:18); cf. “He himself bore our sins in his body on the tree, that we might die to sin and live to righteousness. By his wounds you have been healed” (1 Peter 2:24).
9. “Christ redeemed us from the curse of the law by becoming a curse for us—for it is written, ‘Cursed is everyone who is hanged on a tree’” (Galatians 3:13).
10. Note the word “just” in 1 John 1:9, “If we confess our sins, he is faithful and just to forgive us our sins and to cleanse us from all unrighteousness”.
11. The word “atonement” was introduced by William Tyndale (from “at-one-ment”) in his 1526 new Testament translation of the Greek words *katallassō* (καταλλάσσω) and *katalagē* (καταλλαγή), rendered “reconcile” and “reconciliation” in 2 Corinthians 5:18–19 (KJV). See Gypsyscholarship.blogspot.com/2008/12/william-tyndales-atonement. This is reflected in the Anglican Homily for Good Friday which reads: “Without payment God the Father would never be at one with us”.
12. “I, even I, am the Lord: and besides me there is no Saviour.” So calling Jesus ‘Saviour’ is logically calling Him YHWH (*Yahweh*) since YHWH is the only Saviour. No wonder that the great Trinitarian Church Father Athanasius (c. 293–373) noted: “Those who maintain ‘There was a time when the Son was not’ [i.e. was only a created being] rob God of his Word, like plunderers”.
13. A period during which a law is suspended to allow offenders to admit their crimes without fear of prosecution.
14. Torrance, T., ref. 7, p. xlix.
15. “God ... commands all people everywhere to repent, because he has fixed a day on which he will judge the world in righteousness by a man whom he has appointed; and of this he has given assurance to all by raising him from the dead” (Acts 17:31). “He [Jesus Christ] is the one appointed by God to be judge of the living and the dead” (Acts 10:42b).

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm